

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215219359
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2215219359.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman v sporovej veci žalobkyne: Ing. X. V., nar. XX.XX.XXXX, adresa O. V. X. XX, proti žalovaným: 1. E. F., nar. XX.XX.XXXX, a 2. S. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja s adresou O. K. R. XXX, obaja zastúpení advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, o vydanie nehnuteľností, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 19.04.2018, č. k. 12C/577/2015-144, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje .
- II. Žalovaným priznáva voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaní majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (ďalej len „uznesenie o trovách“). Vychádzal z toho, že uznesením z 08.03.2018, č. k. 12C/577/2015-131 bolo konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku (ďalej len „zastavujúce uznesenie“). Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 251, § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, pretože v určenej lehote nezaplatila súdny poplatok ani nepožiadala o oslobodenie od neho.

2. Žalobkyňa sa proti zastavujúcemu uzneseniu odvolala odkazujúc na dôvody uvedené v § 365 ods. 2 v spojení s § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), e) a h) CSP a domáhala sa, aby ho odvolací súd zrušil. V odvolaní opísala priebeh konania, z ktorého vyvodila, že súd už začal konať vo veci samej a upriamila pozornosť na § 10 ods. 2 písm. a) a § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., z ktorých vyplýva, že ak súd začal konať vo veci samej, zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Tým istým podaním sa odvolala aj proti uzneseniu o trovách. Uznesenie o trovách jej bolo doručené 21.10.2019, teda 1,5 roka po jeho vydaní a bez toho, aby bolo rozhodnuté o jej sťažnosti proti zastavujúcemu uzneseniu. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd obe uznesenia zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že sa stotožňujú s uznesením súdu prvej inštancie z 11.11.2019, č. k. 12C/577/2015-163, ktorým súd prvej inštancie zamietol sťažnosť žalobkyne z dôvodu, že k zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku došlo pred začatím konania vo veci samej, pretože nedošlo k otvoreniu pojednávania a prednesu žaloby vo veci samej. Odkázali na doložku právoplatnosti zastavujúceho uznesenia, podľa ktorej toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2018, takže voči nemu nemožno účinne podať opravný prostriedok. Možno preto konštatovať, že žalovaní mali plný úspech vo veci a patrí im náhrada trov konania v celom rozsahu. Uznesenie o trovách je vecne správne a odvolanie proti nemu je nedôvodné.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), e) a h) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, v dôsledku čoho treba napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

5. Pre posúdenie prejednávanej veci je podstatné, že o odvolaní žalobkyne proti zastavujúcemu uzneseniu odvolací súd rozhodol uznesením z 22.09.2021, č. k. 25Co/46/2021-243, tak, že ho odmietol ako neprípustné. V dôsledku tohto rozhodnutia odvolacieho súdu sa žalobkyňi nepodarilo zvrátiť účinky zastavujúceho uznesenia, čo znamená, že v konaní vo veci samej nemožno pokračovať. Uznesenie, ktorým bolo konanie zastavené, je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Ak sa konanie končí a je zjavné, že s ním boli spojené trovy (rovnako, ako v tejto veci), je úlohou súdu rozhodnúť o náhrade trov. Všeobecne platí, že nárok na náhradu trov konania má strana, ktorá bola v konaní úspešná (§ 255 ods. 1 CSP). Pokiaľ bolo ale konanie zastavené, uplatňuje sa pravidlo vychádzajúce zo zodpovednosti subjektu, ktorý toto zastavenie procesne zaviniť (§ 256 ods. 1 CSP).

6. Zo zastavujúceho uznesenia je zjavné, že žalobkyňa sa žalobou z 19.11.2015 domáhala voči žalovaným vydania nehnuteľností. V dôsledku toho bola ako navrhovateľ poplatkového úkonu podľa § 2 ods. 1 písm. a) a § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SúP“) povinná zaplatiť súdny poplatok. Vzhľadom na to, že poplatok nebol zaplatený spolu so žalobou, súd v súlade s § 10 ods. 1 zákona o SúP žalobkyňu vyzval na splnenie tejto povinnosti v lehote 10 dní s tým, že ju upozornil na hrozbu zastavenia konania, pokiaľ tento poplatok nezaplatí včas. Súdny poplatok nebol zaplatený v súdom určenej lehote. Keďže § 10 ods. 1 zákona o SúP ukladá súdu v takomto prípade povinnosť konanie zastaviť, súd konanie uznesením z 08.03.2018, č. k. 12C/577/2015-131 zastavil.

7. V napadnutom uznesení prvoinštančný súd odkázal na zastavujúce uznesenie a v tejto súvislosti jasne vysvetlil, že zastavenie konania zaviniť žalobkyňa, pretože v určenej lehote nezaplatila súdny poplatok ani nepožiadala o oslobodenie od neho. Použil pritom vyššie citované pravidlo upravené v § 256 ods. 1 CSP a podľa neho priznal nárok na náhradu trov konania protistrane, teda žalovaným. Odvolací súd nenachádza žiadny dôvod, pre ktorý by mal napadnuté uznesenie o trovách považovať za nesprávne.

8. Na vecnú správnosť napadnutého uznesenia o trovách nemá vplyv ani skutočnosť, že súd prvej inštancie ho vydal skôr, než rozhodol o sťažnosti žalobkyne proti zastavujúcemu uzneseniu. Zo žiadneho ustanovenia z. č. 71/1992 Zb. ani Civilného sporového poriadku nevyplýva, že by rozhodnutie o náhrade trov konania bolo viazané na právoplatnosť rozhodnutia o zastavení konania. Práve naopak ustanovenie § 262 ods. 1 CSP zásadne ukladá, aby súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže o zastavení konania a o nároku na náhradu trov konania by sa malo rozhodnúť v jedinom rozhodnutí, niet pochyb, že o nároku na náhradu trov konania možno rozhodnúť bez ohľadu na to, či bola proti rozhodnutiu o zastavení konania podaná sťažnosť. Navyše, súd prvej inštancie v prejednávanej veci svojím uznesením z 11.11.2019, č. k. 12C/577/2015-163, sťažnosť žalobkyne proti zastavujúcemu uzneseniu zamietol ako nedôvodnú (§ 250 ods. 1 CSP), čím sa len potvrdil (a nezmenil) právny základ napadnutého uznesenia o trovách.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil (výrok I).

10. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP) vychádzal odvolací súd celkového úspechu žalovaných v odvolacom konaní, a preto im podľa § 255 ods. 1 CSP priznal voči neúspešnej žalobkyňi nárok na ich plnú náhradu (výrok II). O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

11. Senát prijal toto uznesenie pomer hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).